

EEN HUIS MET GOUDEN BALKEN

Komedie in vier bedrijven

door

DIANA MONSHOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HUIS MET GOUDEN BALKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIANA MONSHOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anna Ruysdael - bazige vrijgezelle vrouw. Ongeveer 55 jaar en degelijk gekleed. 1e, 2e en 3e bedrijf steeds wisselen van kleding, omdat daar steeds een tijdsbestek van 1 week tussen zit.

Hilde Ruysdael - haar zus. Eenzaam, onderdanig en vrij simpel type. Ongeveer 52 jaar. Net als haar zus vrijgezel. Kleding net als Anna, misschien leuk als dames de kleding van elkaar dragen.

Carl van Santen - butler. Heeft moeite met bewegen en is behoorlijk stram. Ongeveer 75 jaar oud. Keurig gekleed in wit overhemd met strik voor. Daarover een zwarte pak. Mag ouderwets zijn. Spreekt keurig en is uitermate beleefd.

Peter van Dam - sneaky kerel. Leeftijd kan zijn tussen de 30 en 40 jaar (is niet zo belangrijk). Peter verandert in de loop van het stuk in Petra.

Sjon van de Made - zijn maat. Praat met plat accent, is een jaar of 45. Een beetje een onbehouwen type en heeft meerdere keren in de gevangenis gezeten voor verschillende zaken. Sjon verandert in de loop van het stuk in Sjanie.

Magda - in vossen gehulde zwerfster. Leeftijd ongeveer 55 jaar. Later gekleed als dienstmeid.

DECOR:

Gezellige, maar vrij luxe ingerichte woonkamer. Aan de wand hangen veel schilderijen (het liefst olieverf). Twee deuren, één naar slaapkamers en een naar de hal van het huis. Verder moet er één raam in de kamer aanwezig zijn.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Anna en Hilde zitten samen aan tafel. Hilde steunt met haar hoofd tussen haar handen moeizaam op de tafel en staart voor zich uit. Anna leest de krant. Enige tijd stilte voor er gepraat gaat worden. Hilde zucht.

Anna: *(kijkt niet op, leest verder en vraagt iets zonder enige belangstelling voor het antwoord)* Wat nu weer? Waarom moet je nu weer zuchten?

Hilde: *(zucht nog eens, maar wat dieper)* Ik weet niet precies hoe ik het je zeggen moet.

Anna: *(leest druk door)* Gewoon je lippen bewegen en wat lucht uitstoten, komt er vanzelf wel iets uit.

Hilde: Maar ik wil je niet graag kwetsen. Ik eh...

Anna: *(kijkt nog niet op maar snoert direct de mond van Hilde)* Nou, hou dan je mond. *(Hilde gaat weer zitten zuchten. Anna legt geïrriteerd de krant terzijde)* Hè, verdikkeme, Hilde, je werkt de laatste tijd echt op mijn zenuwen. Zit maar steeds te zuchten en te jammeren. Je loopt de laatste weken met een gezicht rond alsof je door een storkoker bent getrokken.

Hilde: Was dat maar waar. Dan had ik ook weer eens iets meegemaakt.

Anna: *(geïrriteerd)* Nou Hilde, ik zou nu werkelijk gaan denken dat je met de dag gekker wordt.

Hilde: *(beetje verdrietig)* Jij hebt je bezigheden. Ik niet.

Anna: Wees blij. De verantwoordelijkheid voor het voortbestaan van dit huis is heus geen peulenschil. Huize Ruysdael is al drie eeuwen in het bezit van onze familie, en dat moet zo blijven.

Hilde: Maar misschien kan ik je daarbij helpen.

Anna: Ik heb al genoeg aan mijn eigen gedachten. Met die van jou erbij wordt het vast een kluwen.

Hilde: Maar het lijkt me juist zo leuk om ergens voor te zorgen.

Anna: We kunnen bijna nergens meer voor zorgen, want financieel staan we er niet zo best voor.

Hilde: Nou, ik geef niets uit. *(droevig)* Zou niet weten waaraan en op wat voor manier.

Anna: Wat denk je wat het kost om dit kapitale huis te kunnen onderhouden.

Hilde: Ik denk... *(denkt na)* ik denk...zo'n *(denkt nog na)* zo'n...

Anna: *(resoluut)* Laat dat denken maar, want dat lukt toch niet. Zo'n huis

onderhouden, Hilde, dat kost echt kapitalen en aange-zien we beiden niet werken....

Hilde: Ik wil wel hoor.

Anna: Aangezien we beiden niet werken buitenshuis.

Hilde: Binnenshuis vind ik ook goed hoor.

Anna: Hou nou eens even je kakement, zodat ik kan zeggen wat ik te zeggen heb. *(Hilde zegt niets en Anna wacht omdat ze denkt dat Hilde toch nog iets gaat zeggen. Enige stilte. Hilde en Anna gaan tegelijk praten)*

Hilde: Mocht toch niets zeggen.

Anna: Goed dan ga ik even verder. *(Anna boos)* Houd je mond en luister dan. Ik ben bezig met het zoeken naar een oplossing voor ons financiële probleem. We moeten aan geld zien te komen zodat de tuin nog bijgehouden kan worden, het houtwerk geschilderd kan worden, Carl nog betaald kan worden, het dak lekvrij gemaakt kan worden, er genoeg mals vlees gegeten kan worden en ga zo nog maar even door.

Hilde: Dat hoeft toch niet. Ik kan dat toch allemaal wel doen. Lijkt me een uitdaging.

Anna: Je hebt al genoeg uitdaging en het gebeurt gewoon niet.

Hilde: Zoals?

Anna: *(denkt even na)* Heb je geprobeerd om je borduurdraad binnen één minuut door het oogje van de naald te krijgen?

Hilde: *(verbaasd)* Binnen één minuut?

Anna: Nou?

Hilde: Sorry hoor, maar mijn ogen zijn ook niet meer die van dertig jaar geleden.

Anna: *(blij met de oplossing)* Zie je nou, dat is dan toch een geweldige uitdaging. Leef je uit, ik zal je niet tegenhouden.

Hilde: Maar laat me toch meedenken over het huis.

Anna: Ik zou die last niet graag op je schouders willen leggen. Daar ben je gewoon veel te labiel voor.

Hilde: Dat vind ik niet vriendelijk van je. Je hebt me nog nooit de kans gegeven.

Anna: Dat zal ik ook niet doen, want dan wonen we binnen de kortste keren buitenshuis.

Hilde: Nou, dan maak je nog eens wat mee.

Anna: *(zucht)* Ach kom, je weet volstrekt niet waar je het over hebt. *(overdreven)* Totaal niet.

Hilde: Geef me dan tenminste de kans me nuttig te voelen.

Anna: Ga verder met je borduurwerk. Dat moet toch heerlijk zijn. Geen zorgen aan je hoofd. Gewoon lekker in een zetel genes-teld en iets moois uit je handen laten komen. Lijkt mij fameus. Alle tijd voor jezelf.

Ik zou het wel weten hoor.

Hilde: Ik kan geen nieuwe borduurpatronen vinden. Heb alles al eens gemaakt.

Anna: Dan maak je ze in andere kleuren.

Hilde: *(teleurgesteld)* Ach. *(heeft weer een idee en zegt blij)* Laat me dan iets in het huishouden doen?

Anna: Daar hebben we het al eerder over gehad. Gebeurt gewoon niet. Moeder zou dit vreselijk hebben gevonden. Nog nooit heeft iemand van het geslacht Ruysdael zich met huishoudelijke dingen beziggehouden en jij dus ook niet. Einde discours. Klaar, over en uit.

Hilde: Maar dat is voor Carl toch ook fijn. Hij is ook de jongste niet meer.

Anna: *(dreigend)* Heb je me niet gehoord. *(streng)* Moet ik het nog één keer heel duidelijk maken. *(harder)* Zo duidelijk, dat dit belachelijke voorstel nooit meer in je opkomt?

Hilde: *(begint bijna te huilen en krimpt iets in elkaar door de strenge toon van haar zus)* Ja maar, Anna... ik...voel me soms zo... eenzaam.

Anna: *(leest weer verder)* Bestaat niet, want je hebt mij en meer heb je gewoon niet nodig.

Hilde: Ja maar dat is het nu juist.

Anna: *(boos)* Wat bedoel je daarmee?

Hilde: Ik wil gewoon wel eens een ander praatje.

Anna: *(pakt verrekijsker en geeft die aan Hilde)* Hier ga dan weer naar het raam en praat met je vogels zoals je altijd doet. Wie hadden we ook alweer. *(denkt na en dan spottend)* Johan? Was dat niet die merel met de witte vlerk?

Hilde: Nou maar...

Anna: En eh... Kobus, die mus met dat guitige kopje, zoals je altijd zegt? *(lacht)* Oh en laten we alsjeblieft Sebastiaan niet vergeten. De spreeuw die altijd het brood van een ander wegkaapt.

Hilde: Ja maar ik...

Anna: *(vragend)* En aan jou mankeert niets?

Hilde: Nee, dat wordt altijd maar gedacht, maar ik word gewoon zo gemaakt door iedereen.

Anna: Kijk, dat bedoel ik nou. Er is hier helemaal niemand.

Hilde: *(blij)* Ja, dat bedoel ik nou. Helemaal niemand.

Anna: *(neerbuigend)* Kom nou, Hilde, wilde jij iets anders gaan doen dan borduren? Vriendschap zoeken met iemand anders? Waar had je gedacht dat te zoeken.

Hilde: Gewoon, buiten de deur.

Anna: Lijkt me niet echt verstandig, denk je wel? De mensen zouden over je kunnen gaan babbelen, en dat is wel het laatste dat ik wil. Je

zou huize Ruysdael wederom een slechte naam kunnen bezorgen.

Hilde: Ja maar...

Anna: (*streng*) Ik zou me werkelijk schamen voor je.

Hilde: Geef me dan gewoon een kans. (*smekend*) Alsjeblieft, Anna, je zou me een groot plezier doen.

Anna: (*schreeuwt bijna*) Nee. Gebeurt gewoon niet! De laatste keer dat je de deur bent uit geweest, is bijna op een fiasco uitgelopen.

Hilde: (*verbaasd*) Dat is twintig jaar geleden.

Anna: Kan me niet schelen. Al was het vijftig jaar geleden.

Hilde: (*beetje treurig*) Toen was ik gewoon verliefd.

Anna: (*boos*) Noem je dat gewoon?

Hilde: (*droomt verder*) De mooiste tijd van mijn leven.

Anna: Wat ben je toch ondankbaar. Wees blij dat moeder je toen behoed heeft voor rariteiten. Hilde, je bent altijd al vreemd geweest en dat zal je ook wel altijd blijven. Ik heb moeder beloofd goed voor je te zorgen.

Hilde: Jij weet niet wat het is om verliefd te zijn.

Anna: Nee, en dat zal ik ook nooit worden. Kind, als ik er nog aan terugdenk, schaam ik me nog. Zoals je toen over straat liep. Je benen schoten alle kanten heen. Het leken wel elastiekjes.

Hilde: Ik zweefde toen gewoon. Een heerlijker gevoel kan ik me niet bedenken.

Anna: Je leek wel zwaar beschonken. Je had gewoon niets meer onder controle. Opeens kwam je weer luidkeels zingend de kamer binnen gehupst. Zonder enige aankondiging. Zaten wij weer aan de fauteuil genageld van schrik. Het leek het Zwanenmeer wel maar dan de slechtste uitvoering die ik ooit heb mogen aanschouwen. Drie keer heb je bijna je nek ge-broken omdat je van de trap viel met die rare benen van je. Je hebt een keer drie uur lang in een koud bad gezeten, omdat je totaal niet meer wist waar je mee bezig was, met alle gevolgen van dien.

Hilde: Nou Anna, ik...

Anna: (*op zachte doch zeer strenge toon*) De mensen begonnen over je te kwebbelen. (*grijpt naar haar oren*) Oh het voelt nog netelig. Hilde Ruysdael houdt het met een soldaat. Aan alle kanten hoorde je het de mensen zeggen op straat: Hilde Ruysdael houdt het met een soldaat, zullen d'r ouders fijn vinden. Hilde Ruysdael valt van de stoep omdat ze dronken is.

Hilde: Ik was niet dronken. Ik was verliefd.

Anna: (*luistert niet*) Vreselijk, we waren bijna ten onder gegaan aan een slechte naam. En om je te behoeden voor nog zo'n misstap zijn hier nooit meer mannen in huis geweest.

Hilde: Carl is toch ook een man?

Anna: Carl heeft zijn beste tijd gehad. Totaal verdroogd en afgedept.
Daar hebben we niets meer van te vrezen.

Hilde: (*beetje boos*) Carl is altijd heel vriendelijk geweest. Ik vind het niet aardig als je zo over hem praat. (*even stilte*) Als ik het geweten had, dan had ik me heus wel meer gedragen. Jij weet niet wat het is om al twintig jaar niet meer buiten te zijn geweest.

Anna: Buiten dat. Je weet dat je altijd ziekelijk bent. Je hebt zo één of andere smerige infectieziekte opgelopen. Je zit onder de medicijnen, omdat je altijd ziek, zwak of misselijk bent.

Hilde: Zo word ik gemaakt. Ik moet zelfs tabletten slikken tegen kalknagels.

Anna: En?

Hilde: En? Ik heb niet eens kalknagels.

Anna: Nee, Hilde, voor het geval dat. Je bent gewoon de zwakke telg van de familie Ruysdael. Kan ik ook niets aan veranderen, maar wel voorkomen dat het erger wordt.

Hilde: Ik word gewoon zwak gemaakt.

Anna: Nee, Hilde, je bent zwak. (*raast door*) Buiten de deur kan je van alles tegenkomen. Zijn het geen mannen dan zijn het wel infecties.

Hilde: Misschien heb ik daar nu geen last meer van. Het is al zo lang geleden.

Anna: Vergeten, die keer dat je helemaal onder de vieze uitwerpsels kwam te zitten?

Hilde: Uitwerpsels?

Anna: Ja allemaal van die knoppen op je lijf. Groen en in het midden zo'n vieze gele kleur. Heeft maanden geduurd voordat je er vanaf was.

Hilde: Maar ik zou zo graag weer eens naar buiten willen.

Anna: (*streng*) Klets niet. Je kan altijd naar buiten. Tuin zat om in te wandelen.

Hilde: Ja, maar in de tuin kom je niemand tegen. Ik zou juist zo graag...

Anna: (*maakt aanstalten om de kamer te verlaten en zegt dan heel boos*) En nu stoppen we erover. Je hebt duidelijk gezegd wat je wilt maar het gebeurt gewoon niet. Zoek maar ander vertier. Als je dan zo nodig iets anders wilt, ga eens op de zolder kijken, misschien staat er nog een ezel en kan je daar wat mee?

Hilde: (*verbaasd en fleurt wat op*) Hebben we een ezel op zolder? Hoe lang staat die daar al?

Anna: (*denkt na*) Is van oom Melgior geweest.

Hilde: (*verbaasd*) Oom Melgior leefde bijna vier eeuwen geleden?

Anna: Nou, maakt dat uit dan?

Hilde: (*nog verbaasder*) Ik denk niet dat je daar nog op kan zitten.

Anna: (*geïrriteerd*) Kijk, dat bedoel ik nou. Wat ben je soms toch een

simpele ziel.

Hilde: Hoe oud kan een ezel dan wel niet worden?

Anna: Honderden jaren als je hem goed onderhoudt.

Hilde: *(haar ogen vallen bijna uit hun kassen)* Honderden jaren?

Anna: Ja, honderden jaren, ja.

Hilde: Heeft-ie ook een naam?

Anna: *(geïrriteerd)* Nou, het wordt nu weer de hoogste tijd om Carl te roepen. Je gaat nu zulke enorme onzin uitkramen. Nee, dan weet Anna alweer hoe laat het is. *(klingelt met belletje op de tafel)*

Carl: *(komt op, maakt diepe buiging, zo diep, dat hij bijna voorover valt)* U heeft geroepen, mevrouw?

Anna: *(boos om de onhandigheid van Carl)* Ga maar weer afwaarts en probeer het opnieuw. *(Carl weer af)*

Hilde: Wat ben je toch streng.

Anna: Die man is nu al zestig jaar butler hier en nog lukt het hem niet op de goede manier.

Hilde: *(verbaasd)* Die man is bijna vijfenzeventig. Mag tie dan een beetje schokken.

Anna: In huize Ruysdael wordt niet geschokt. Het is dat ik moeder heb beloofd om Carl hier te laten tot zijn laatste adem, want anders was er allang iemand anders geweest. *(Carl weer op.)*

Carl: *(maakt weer een buiging maar nu iets minder diep)* U heeft geroepen, mevrouw? *(blijft gebogen naar het puntje van zijn schoenen kijken)*

Anna: *(boos)* Carl, een vrouw die niet getrouwd is, heet een...

Carl: *(nog steeds gebogen)* Juffrouw, mevrouw.

Anna: *(boos maar bijt bijna haar tong af)* Ben ik getrouwd, Carl?

Carl: Nee, mevrouw.

Anna: Dus ga maar weer terug en nu goed.

Carl: Goed, juffrouw. *(Carl weer af)*

Hilde: Anna, plaag die man toch niet zo. Hou toch eens rekening met zijn leeftijd.

Anna: Ik plaag niet, hij moet nu onderhand wel eens weten hoe hij mij moet aanspreken.

Carl: *(weer op. Buigt weer diep)* U heeft geroepen, juffrouw?

Anna: Had in één keer ook goed kunnen gaan, nietwaar, Carl?

Carl: *(nog steeds gebogen)* Ja, juffrouw. Het spijt mij werkelijk, juffrouw.

Anna: Mooi. Denk er dan alsjeblieft de volgende keer eens aan.

Carl: *(gebogen)* Natuurlijk, juffrouw. *(Anna pakt de krant van tafel en zoekt nog even. Carl blijft alsmaar gebogen staan. Dit duurt even. Hilde kijkt met medelijdende blik naar Carl maar durft niets te zeggen)*

Anna: Waar staat nu toch verdraaid die advertentie. Ik betaal ruim, maar

een advertentie plaatsen, ho maar. *(enige tijd stilte. Carl nog steeds in zelfde positie, maar begint nu lichtelijk te trillen en wordt moe)*

Carl: U had geroepen, juffrouw.

Anna: *(weer bij de les)* Oh ja, dat is waar ook. Het is tijd voor Hilda's medicijnen. Wil je daar even zorg voor dragen?

Carl: Zoals u wenst, juffrouw.

Hilde: *(wordt moe)* Medicijnen? Alweer. Kunnen we niet een keer overslaan, Anna.

Anna: Heb je nu zelf niet gehoord wat een wartaal je aan het uitslaan bent?

Hilde: *(snapt het niet)* Wartaal?

Anna: *(negeert Hilde)* Je kunt gaan, Carl. Ga doen wat je wordt opgedragen.

Carl: Natuurlijk, juffrouw. *(Anna af zonder op of om te kijken en Carl komt bijna gebroken omhoog)*

Hilde: Hoe kun je dit al zestig jaar volhouden?

Carl: *(kraakt aan alle kanten)* Tja, dat vraag ik me ook wel eens af.

Hilde: Je had er toch mee kunnen stoppen.

Carl: Nee, juffrouw Hilde, ik heb zo mijn redenen en ik lijd enorm onder een plichtsbesef.

Hilde: *(verbaasd)* Oh? Dat zal wel zeer doen.

Carl: Waarom, juffrouw Hilde?

Hilde: Nou, mensen die ergens onder lijden hebben toch vaak pijn. Ik weet daar alles van. *(tussen neus en lippen door)* Ik lijd onder eenzaamheid.

Carl: Nee, juffrouw Hilde, niet op die manier. Jouw opa en later jouw vader zijn altijd enorm goed voor me geweest. Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen er dan nu een punt achter te zetten. Ik vind gewoon dat ik ook voor jullie moet blijven zorgen.

Hilde: Maar Carl, je leeftijd gaat toch ook onderhand wel meespelen.

Carl: Wat moet ik dan, juffrouw, ik zou het werkelijk vreselijk vinden om naar een tehuis te moeten.

Hilde: Je kan toch op jezelf gaan wonen.

Carl: Dan gaat de lol van het leven er toch af.

Hilde: Nou, halve dagen ondersteboven hangen, *(lacht een beetje)* dat moet leuk zijn.

Carl: Liever ondersteboven door het leven, juffrouw, dan alleen door het leven.

Hilde: In een tehuis is het toch niet eenzaam. Het stikt vaak van de bewoners. *(blij)* Lijkt me geweldig.

Carl: In een tehuis, juffrouw Hilde, wees eerlijk, dat is toch ook niet alles. Laat mij hier nu maar mijn dagen uitdienen, dan voel ik mij tenminste

nog enigszins nuttig.

Hilde: *(beetje stil)* Ja jezelf nuttig voelen, dat moet fantastisch zijn.

Carl: Juist, juffrouw Hilde, daar doe ik het allemaal voor.

Hilde: *(denkt weer aan de medicijnen)* Carl, kunnen we de medicijnen alsjeblieft een keer overslaan.

Carl: U weet wat er gebeurt, wanneer ik mijn opdrachten niet goed ten uitvoer breng. Uw zuster is soms werkelijk niet zo makkelijk. En ik wil de laatste zijn die haar in zo'n positie wil brengen.

Hilde: Maar ik ben vorige week ook anderhalf uur bezig geweest om alles weg te spoelen.

Carl: Wees blij dat u iets te doen heeft.

Hilde: Kan ik jou niet een beetje helpen. Gewoon stiekem als Anna naar de stad is of zo.

Carl: Juffrouw Hilde, u weet hoe uw zuster hier over denkt. Laten we het alsjeblieft niet moeilijk maken.

Hilde: Ja maar, Carl...

Carl: Het spijt me, juffrouw Hilde, ik wil graag mijn laatste dagen hier uitdienen zoals ik al heb gezegd. Als ze er achter komt, kan mij dat mijn baan kosten en zodoende ook mijn leven. En dat is toch niet wat u wilt, juffrouw Hilde.

Hilde: *(zucht)* Nee, dat is niet wat ik wil. Jij bent tenslotte de enige waar ik normaal mee kan praten.

Carl: Nu dan ga ik mijn taak maar doen. Excuseert u mij, juffrouw, ik ga de medicijnen halen.

Hilde: *(zucht diep)* Goed, Carl, dan moet het maar. *(Carl af. Hilde pakt van ellende de verrekijker en tuurt uit het raam. Dit mag enige tijd duren. Ziet dan een vogel en begint te kletsen. Hilde blij)* Hé Anton, wat leuk je weer te zien. *(gaat van blijdschap druk staan zwaaien)* Dat is lang geleden. *(zwaait nog harder, maar dan vliegt de fictieve vogel weg)* Oh, schrok je zo. *(teleurgesteld)* Nu ben je weer weg, ik was zo blij je weer eens te zien. *(loopt naar de kast en pakt haar schriftje en leest hierin, loopt dan naar de kalender en zoekt de datum)* Dat was zeker zes weken geleden dat je langs kwam gefladderd. Kom je weer eens langs en ben je direct weer weg. *(teleurgesteld)* Jammer. *(schrijft in haar schriftje en zegt hardop)* 30 April, Anton is langs geweest. Mocht maar even duren. *(pakt dan haar verrekijker weer en gaat weer staan turen)* Nee maar, daar hebben we Sebastiaan. Sebastiaantje, wat leuk om je te zien. Wat zie je er goed uit vandaag. *(tuurt nu zonder verrekijker door het raam)* Hoi, Sebastiaan, hoe gaat het met je? *(kijkt nu weer door verrekijker en schrikt zich werkelijk een ongeluk door de fictieve vogel die nu in het raamkozijn zit en enorm groot lijkt door de verrekijker)* Mijn hemel, *(valt bijna achterover waardoor de vogel*

natuurlijk schrikt en weer weg is) wat ben jij enorm van dichtbij. Was je in de vensterbank komen zitten, ventje? (staat weer op en kijkt, maar de vogel is gevlogen) Oh Sebastiaan, het spijt me dat je schrok en weer bent weggevlogen, ik was zo blij je weer te zien. (pakt haar schriftje weer en loopt weer naar de kalender) Even kijken, welke dag was het ook weer? (wijst met vinger over de kalender) Oh ja, 30 april. (loopt weer naar het schriftje en schrijft pratend mee) 30 April, Sebastiaan kwam langs, maar heb hem enorm aan het schrikken gemaakt. Hoop het volgende keer weer goed te maken. (gooit dan verveeld de pen op tafel en zet haar hoofd weer steunend tussen haar handen) Tjee, wat heb ik een saai leven. De enige waar ik mee kan praten, zijn Carl en de vogels. (zucht) Ik zou zo graag willen, dat er eens leven in huize Ruysdael kwam. (zucht nog maar eens diep. Carl komt strompelend weer op met een kruiwagen vol met medicijnen, daarbovenop een krat flessen of pakken met water)

Carl: Tijd voor uw medicijnen, juffrouw Hilde.

Hilde: *(kijkt in de kruiwagen en valt van ellende op de bank)* Oh Carl, hoe moet ik ze in hemelsnaam weer allemaal wegspoelen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto